

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Agens De Rebvs Ecclesiæ Sacris, & profanis, earumque usu, acquisitione,
conservatione, & alienatione

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 3. De altaribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61834](#)

polluta si quis bona fide celebret, nunc quid pro reconciliata habebitur, ita ut nova reconciliatione non indigeat? Res. minimè. Nam si id fieri potest ab eo, qui bona fide sacrificium peragit, etiam de eo affirmandum erit, qui mala fide agit: de eo item, qui cum dispensatione in casu necessitatis missam in illa legit. *S. Thom. q. 83. art. 3. Sotus in 4. dist. 13. q. 2. art. 3. Avila P. 5. D. 7. Dub. 3. Contrarium tamen Alfon. Castro docet l. 2. de lege pœn. c. ultimo & Em. sa V. Ecclesia num. 19. Sed absque fundamento.*

XII. Finge, præter casus num. 7. enumeratos enorume aliquid in Ecclesia fieri, v. gr. rixam cum clamore, verberibus, & fractione membrorum, equi introducantur, concio ab hæreticis instituatur, annon pro execrata habebitur? *Abbas in c. proposuisti de consecr. Eccl. num. 4. tradit, quorundam locorum consuetudinem esse, ut ejusmodi casibus Sacerdos aqua à se benedicta Episcopi jussu Ecclesiam lavet: quod ctiam Durandus approbat l. 1. Rationalis c. 6 num. 41. Nec video, cur à quopiam reprehendatur. Si qua Ecclesia multo tempore à Sectariis, uti sunt Lutherani nostri, occupata recipiatur, conveniens erit ab Episcopo altaria visitari, & cognosci num fracta sint, tum si integrâ fuerint, aqua lustrali à se benedicta conspergi cum aliis templi partibus, vel id negotiâ alteri cuiquam Sacerdoti committere. Layman l. 5. tract. 5 c. 5. num. 14. Eadem cura sacrâ lipsanis debetur: ne forte veris Sanctorum reliquiis adulterinæ ab hæreticis suppositæ colantur.*

XIII. Dubium est, quam pœnam incurrat, in Ecclesia polluta missam legens? *Oltensis tradit irregularem fieri; Abbas*

verò ab ingressu Ecclesiæ suspensum. Ut trumque arguit manifesta decisio capit. 18. de sent excom in 6. Is, qui in Ecclesia sanguinis, aut seminis effusione polluta scienter celebrare presumunt, licet in hoc temerario agat, irregularitatis tamen, (cum id non sit expressum in jure) laqueum non incurrit. Superest ergo, ut pro qualitate culpæ, temeritatis autem scandali pœna arbitraria ab Episcopo puniatur. Gemin. Iean. Andr. Anchor. Vianus. Alagona, & alii ap. Barb. in c. cit. Sib. V. Consecratio num. 9. Suarez IV. Disp. 8. Sect. 4. Em. 8a. V. Ecclesia num. 21. Navar. 25 num. 83. Tanner. IV. Disp. 5. quest. 10. Dub. 2. num. 19.

§. III. De Altaribus.

I. **A**ltare, quasi alta ara dicitur ab altitudine, quia veteres olim Diis superis in ædificiis à terra exaltatis sacra faciebant: Diis terrestribus in terra, Diis inferis effossa humo. *Rosinus l. 2. antiquit. Roman. c. 2. Servius ab ariditate aras derivat, quod in illis adoleatur ignis, qui are faciendi vim habet. Isidorus verò ab arendo, quod in aris victimæ ardeant. Dixieris melius, aram dici quasi aream, quod è pura esse debeat. In Ecclesia Christi fidelium aras nomen habere à purissimo & incruento sacrificio docet Nazianz. in Orat. 4. contra Julianum. Denique Varro ansas primò, postmodùm aras dictas esse confirmat, è quod orantes manibus tenerent, & apprehenderet. Unde Virgil. l. 4. En. Talibus orantem dictis, arasque tenentem. Tholofon. l. 2. Syntagma. c. 1. num. 6. Durantus l. 1. de ritibus Eccles.*

Eccles. 15. Filliae. tract. 5. c. 4. num. 119.

II. Altare aliud est mobile, uno, non duobus lapidibus constans Silv. n. 3. quod etiam viaticum, & portatile nuncupatur c. ult. de privil. in 6. ubi Episcopis ab Ecclesia sua frequenter absentibus conceditur facultas habendi altare viaticum, inq; eo celebrandi. Idem posse ubique locorum Regulares affirmat Diana. Privilegium Societate nostræ à Greg. XIII. concessum, ubique gentium, etiam in castris militi, modò loca tuta, & honesta sint, altaris viaticulum agnoscit. V. Compend. in V. Alt. Barb. in Decis. Apost. Coll. 169. Aliud est immobile, fixū, & stabile, ut passim in templis videmus. Hoc consecrationem amittere creditur, quando superior lapis ab inferiori parte tollitur. c. Ligneis. de consecr. Eccl. Nam ut Glossa ait consecratio præcipue consistit, in coniunctione lapidis & inferioris structuræ. Quod si ita frangatur mobile, seu immobile altare, ut in nulla integra parte Calix non patena insisteret queat, consecratio perit. Item, si lapis sigilli amooveatur à reliqua strutura, vel reliquiae tollantur. Silv. V. altare n. 6. & seq. Az. 1. l. 10. c. 27. q. 12. Zer. V. alt. n. 6. lac. de Graff. P. 2. l. 2. c. 15. n. 15. Piaſe. par. 1. c. 5. n. 8. Barb. in c. altaria sī non de Consecr. D. 1. & 12. de jure Eccl. c. 7. Thol. lo cit. n. 17.

III. Ut missæ sacrificium offerri possit, altare ab Episcopo consecrandum est. c. altaria de Consecr. Dist. 1. S. Aug. serm. 255. S. Leo I. epist. 88. alias 92. ubi loquens de Cho. episcopis, & presbyteris. Siquidem, ait, nec erigere illis altaria, nec Ecclesiæ, vel altaria consecrare licet. Bellarm. I. 1. de Cler. c. 14. Arm. n. 5. DIXI ab Episcopo consecrandū, intellige, nisi aliis per privilegiū permit-tatur. Nam Leo X. tratribus S. Franc. Min.

pro Indiarum partibus, & Paulus III. presso byteris Societatis Jesu concessit, ut in locis remotissimis infidelium, ubi Episcoporum copia non habetur, possint altaria consecrare. V. Comp. privil. & Roder. To. 1. q. 28 art. 2. Idem privilegium ab Innoc. VIII. Generali Cisterciensium & quatuor primariis Abbatibus indultum esse minimus in par. 1. tt. de Abb. §. 3. Unde colligitur necessario, Juris tantum positivi esse, ut altaria ab Episcopis consecrantur: item quod ex lapidibus altaria construuntur. Olim quippe lignea fuisse historia Ecclesiastica docet. & servatum est à Silvestre. Papa lignum, in quo S. Petrus sacrifici alio creditur. S. Tho. q. 83. a. 3. Laym. l. 5. tr. 5. c. 6. n. 1. Suar. 111. Disp. 81. Sect. 5. Silv. V. altare num. 1. Rosella, & alii Summ. eod.

IV. Dubium est, an in quolibet altari necessarium sit sigillum, in quo Sanctorum reliquiae contineantur? Affirmant Canonistæ ex c. placuit de consecr. Dist. 1. Negant verò Theologi Scholastici, inter quos Dominicus Soto in 4. Dist. 13. q. 2. ar. 3. Fran. Suar. To. 111. Disp. 81. Sect. 5. Ag. Connc. & alii, quibus non pudet subscribere. Et enim c. placuit, cuius auctoritate Canonistæ nituntur, aliud non vult, quam ne templo consecrantur sine sacris reliquiis, idq; propter hæresin Iconoclastarum. Item, ne acceptetur ulla memoria martyrum, nisi aut ibi corpus, aut aliquæ certæ reliquiae sint, aut ubi origo alicujus habitationis, vel possessionis fidelissima origine tradatur. Nihilominus pia consuetudine nunc receptum est, ut omnibus altaribus fixis, & non fixis certæ reliquiae includantur, cujus rei gratia Sacerdos in Missæ introitu dicit. Oramus te Domine, per merita Sanctorum tuorum, quorum reliqua hic sunt.

Zzz

Quia

Quia tamen impossibilium nulla obligatio est, nil obstat, quo minus altaria consecrentur, sine appositione reliquiarum: quod ex Rubrica Antiquorum Missaliū Angelus in V. altare num. 3. confirmat, ubi dicitur, si reliquia non adfuerint orationem illam Oramus te &c. omittendam esse. Neque illarum loco substituendum esse corpus Christi Innocentius Papa ab Ostiensi consultus respondit. Non enim consecratur, ut abscondatur, sed ut pro spirituali cibo animabus serviat. lo. Andr. Abb. & alii apud Azor l.l 10. c. 27. q. 9. Emman. sa. V. altare Armilla num. 5. Reginald. l. 29. n. 190. Filii tract. 5. c. 4. n. 121. Coninck de Sacram. quæst. 83. de ritu Vener. Sacram. art. 3. Dub. 2. num. 41.

V. Quod Zerola ait. part. 1. V. altare. n. 10 altaria, quæ reperiuntur in quibusdam Capellis per agros & vias, debere per Episcopos subverti ex decreto Con. Carthagin. c. 14. non de quibuslibet accipendum est, sed de illis, quæ cum destituta sint veris reliquiis, & approbatione Ordinarii, occasionem erroris & fallæ pietatis populo subministrant. Sic enim citatum Concil. loquitur in c. placuit de consecr. Dist. 1. Altaria, in quibus nullum corpus, aut reliquia martyrum conditæ probantur ab Episcopis, si fieri potest, evitantur; vel plebs admonetur, ne illa loca frequentent, ut qui recta sapiunt, nulla ibi superstitione devincti teneantur. Glossa quoque ibidem refert, quosdam propter somnia, & inanes causas construere solitos altaria in agris, & villis absque ullis reliquiis, quem abusum sacris Canonibus invisum ut ex num. præced. patet, tollere Concilium voluerit. Armill. num. 6. Coninck lo. cit.

VI. De altaribus privilegiatis pro aliis marum ex purgatorii pœnis liberatione quæstionem movet Fran. Leo in thesau ri Eccl. c. 7 num. 31 nunquid celebrata missa in aliquo illorum pro Joanne defuncto, sequatur, ut ejus anima quæ in purgatorio est, liberetur? & directè nonsolvit, sed supponendo viventium orationes, & suffragia duobus modis prodeße in purgatorio detentis, consolando nimirum, & satisfaciendo, ait, priore modo contingere posse ut plus aliis, quam Joanni conducant, posteriore autem secundum intentionem, & affectum applicationem, & statum illorum quibus applicantur prodeſſe. Quod ita generaliter dictum consonat quidem doctrinæ Catholicorum Theologorum; sed dubium propositum non tollit, an Joannis anima liberetur ex purgatorio, quando pro ea in altari privilegiato missa offeritur? Quamobrem petenda aliunde solutio erit. Et mihi nunc quidem in mentem venit illud, quod de Sabbatina Indulgentia jam pridem à Sede Apost. determinatum legi, Pium est credere: nec aliud quicquam in ejusmodi quæsticis, quæ ad voluntatem potius, & affectum, quam intellectum pertinent, requirendum existimo. De sacris vestibus Ecclesiæ, & Sacerdotum usui necessariis, quomodo consecrandæ, à profanis usibus separandæ, & tandem propter vetustatem credandas sint. V. Iacob. de Graff. part. 2. l. 2. c. 15. num. 23 & 24. Turrecrem. in c. Concedimus num. 5. de Consecrat. Dist. 1. Silv. V. Consecratio & V. vestis Armilla eod. Filii tract. 5. c. 4. num. 124. & sequ. Coninck lo. cit. Tanner IV. Disp. 5. q. 10. n. 39.

TIT